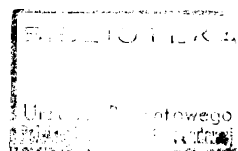

12 czerwca 1931 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

B29h 9/02

Nr 13564.

Kl. 39 a 12

Helsingborgs Gummifabriks Aktiebolag
(Helsingborg, Szwecja).

39a 6, 9 02

Wyroby gumowe i sposób ich sporządzania.

Zgłoszono 13 stycznia 1930 r.

Udzielono 14 kwietnia 1931 r.

Sposób pokrywania wyrobów pilśniowych, jak kapeluszy pośledniejszego gatunku, meszkowatą warstwą lepszej wełny jest znany. Powierzchnową tę warstwę umocowuje się na podkładzie pilśniowym przy pomocy kleju. W podobny sposób pokrywa się płótno, lub inne materiały tego rodzaju, warstwą wełnianego meszku, przylepioną zapomocą kleju.

Niniejszy wynalazek dotyczy powlekania wyrobów gumowych wszelkiego rodzaju, np. gumowych płatów, sporządzonych z kauczuku ewentualnie w połączeniu z innymi materiałami, z podkładem lub wkładem z tkaniny, albo bez niego, względnie przedmiotów, sporządzonych z takich płatów na zewnętrznej stronie, lub

tylko na części powierzchni meszkowatą warstwą, składającą się z włókien celulozowych, która nadaje mu wygląd np. łosiowej skóry (zamszu). Wynalazek dotyczy nie tylko samego produktu, lecz także sposobu, przy pomocy którego powleka się wszelkiego rodzaju wyroby gumowe wspomnianą celulozową warstwą, nadającą im meszkowaty wygląd.

Celulozowa warstewka na wyrobach gumowych utworzona jest znanym zresztą sposobem z krótszych lub dłuższych, najczęściej stosunkowo krótkich włókienek lub nitów, które sposobem właściwym dla niniejszego wynalazku wciśnięte są częściowo w gumowy przedmiot, częściowo zaś wystają ponad powierzchnię przed-

miotu, tworząc meszkowatą warstwę. Zwykle włókienka celulozowe zabarwione są na kolor odpowiedni dla gumowego przedmiotu, który ma być powleczone. Zabarwienie to najłatwiej skutecznie przed umocowaniem włókienek na powierzchni gumy.

Materiałem bardzo dobrze nadającym się do wytworzenia warstwy na wyrobach gumowych są włókienka celulozy z masy drzewnej lub słomy, która daje się tak wysuszyć i rozdrobnić, że poszczególne włókienka łatwo rozdzielić przez rodmuchanie strumieniem powietrza. Poza tem kłaczki celulozy nadają się daleko lepiej od włosków wełny lub podobnych włókien do naśladowania włochatości skóry i wogóle podobnych do skóry powierzchni. Dlatego też dotychczas sporządza się zwykle imitacje skóry, jak np. sztuczną skórę z papieru lub tektury, z materiałów celulozowych. Włókienka celulozy mają nadto tę wyższość nad włókienkami innego pochodzenia przy zastosowaniu do wytworzenia warstewki na wyrobach gumowych, że nie podlegają uszkodzeniu przy wulkanizowaniu kauczuku.

Umocowanie celulozowych włókienek np. na zewnętrznej lub wewnętrznej powierzchni kaloszy gumowych, lub na gumowym płacie można skutecznie w następujący sposób. Powierzchnię, którą ma się powlec, poddaje się zabiegowi wstępnemu przy pomocy ogrzania, lub odpowiednich środków rozpuszczających, jak np. benzyny, tak, że najbardziej zewnętrzna jej warstwa staje się mniej lub więcej rozpuszczona i podatna. Ten sam rezultat osiągnąć można przez pociągnięcie powierzchni gumowego płatu lub przedmiotu płynnym roztworem gumy, albo innym klejem, nadającym się do połączenia zarówno z gumowym przedmiotem, jak i z użytymi celulozowymi włókienkami. Gdy już powierzchnia gumy stała się lepka,

nakłada się włókienka celulozowe w ten sposób, że przepuszcza się ponad lepka powierzchnią kauczuku powietrze lub inny gaz, zawierający rozpylone celulozowe włókienka. Zamiast przedmuchiwać kłaczki nad gumą, można ją umieścić w przestrzeni napełnionej powietrzem, nasycyconym rozpylonymi włókienkami. Taka nasyczona przestrzeń powstaje np. pod sitem, w którym wstrząsa się kłaczkowaty materiałem. Gdy już powierzchnia gumowa pokryje się dostatecznie grubą warstwą celulozowych włókienek, przerywa się ich nakładanie, a przystępuje do następnego zabiegu, polegającego na tem, że wszystkie nałożone włókienka celulozowe lub tylko ich część w dowolny sposób zespała się z powierzchnią gumową. To zespolenie włókienek i umocowanie ich w powierzchniowej warstwie gumowego przedmiotu lub płatu dokonywa się zwykle przez zastosowanie zewnętrznego ciśnienia, np. przez walcowanie, przez co warstwę włókienek wtlacza się w powierzchnię gumy tak, że powierzchnia ta przestaje być lepka wskutek połączenia się z włókienkami, a te ostatnie całkiem lub częściowo tkwią w najbardziej zewnętrznej warstwie gumowego przedmiotu. Nadmiar celulozowych włókienek niezłączonych z kauczukiem łatwo daje się następnie usunąć przez wyszczotkowanie lub w inny sposób, i otrzymuje się przedmiot gumowy pokryty włochatą powłoką, która zarówno z wyglądu jak i w dotyku zupełnie robi wrażenie zamszowej skórki.

W wielu wypadkach można nie czynić powierzchni gumowej lepka. Można bowiem równie dobrze powlec przedmiot gumowy warstwą włókienek wtedy, gdy on jest jeszcze lepki na skutek walcowania, prasowania i innych zabiegów, stosowanych przy jego wytwarzaniu.

Włókienka celulozowe mogą być nakładane nie tylko zapomocą nadmuchiwania, lub temu podobnego zabiegu.

Produkt gumowy, powleczoney włochatą warstwą celulozową, sporządza się zwykle w formie płatków, najczęściej z wkładem płótna, albo podobnych materiałów, i wskutek tego nadaje się zwłaszcza do wyrobu obuwia gumowego, któremu pragnie się nadać wygląd obuwia ze skóry. Również produkt ten nadaje się wogóle, jako materiał zastępujący skórę, i tak można z niego wyrabiać części odzieży, które całkiem odpowiadają częściom, sporządzanym obecnie ze skóry, a zwłaszcza ze skóry zamszowej i podobnych gatunków.

Wynalazek niniejszy nie ogranicza się do przytoczonych przykładów zastosowania, omawianego materiału i sposobu jego sporządzenia, gdyż wynalazek polega głównie na powlekaniu wyrobów gumowych warstwą włókienek celulozowych, naśladowującą inne materiały.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Wyroby gumowe wszelkiego rodzaju, np. z kauczuku, w połączeniu z dodatkowymi materiałami i z zastosowaniem wkładki z tkaniny lub podobnego materiału, lub bez niej, oraz zaopatrzone na całej powierzchni lub częściowo w płaty z meszkowatą warstwą, składającą się z włókien wklejanych w gumową powierzch-

nię, znamienne tem, że włókienka składają się z włókienek celulozowych.

2. Sposób sporządzania wyrobów gumowych według zastrz. 1, znamienny tem, że włókienka celulozowe nakłada się na jedną lub kilka lepkich powierzchni wyrobu gumowego celem wytworzenia meszkowatej warstwy.

3. Sposób według zastrz. 2, znamienny tem, że włókienka celulozowe zostają przed nakładaniem na lepłą powierzchnię zabarwione tą samą barwą, którą posiada powierzchnia wyrobu gumowego.

4. Sposób według zastrz. 2 i 3, znamienny tem, że powierzchnia gumowa podlega po nałożeniu włókienek celulozowych w znany sposób walcowaniu, lub ciśnieniu uskutecznionemu w inny sposób, poczem usuwa się włókienka nienaklejone na gumowej powierzchni.

5. Sposób według zastrz. 2—4, znamienny tem, że włókienka celulozowe zostają w znany sposób tak nakładane na lepłą gumową powierzchnię, iż powierzchnia ta zostaje poddana działaniu powietrza lub gazów, zawierających lotne włókienka celulozowe.

Helsingborgs Gummifabriks
Aktiebolag.

Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.